

CINE A PREGĂTIT CINA CEA DE TAINĂ?

ISTORIA UNIVERSALĂ A FEMEILOR

DE ROSALIND MILES

CUPRINS

Introducere

PARTEA I: LA ÎNCEPUT

1. Primele femei
2. Zeița supremă a lumii
3. Ascensiunea cultului masculin

PARTEA II: DECLINUL FEMEII

4. Dumnezeu tatăl
5. Păcatele mamelor
6. Puțină învățătură

PARTEA III: STĂPÂNIRE ȘI DOMINARE

7. Munca femeii
8. Revoluția, marele motor
9. Nuiăua imperiului

PARTEA IV: SCHIMBAREA CURENTULUI

10. Drepturile femeilor
11. Corpul politic
12. Fiicele timpului

Note și referințe

Bibliografie

Index

Introducere

Cine a pregătit Cina cea de taină? Dacă ar fi fost un bărbat, n-ar fi fost făcut sfânt până acum și n-ar fi avut o trupă ferventă de discipoli, alcătuită din bucătari celebri? Întrebări de acest fel m-au pus în încurcătură începând cu primii ani de școală, când se părea că toată istoria, la fel ca tot restul lucrurilor din lume, aparținea bărbaților. Pe fiecare planșă din școala primară reprezentând „Era primitivă“, bărbatul pășea hotărât spre viitor, fără a avea vreodată o femeie alături. Bărbatul Vânător a asigurat tranziția noastră la stadiul de consumatori de carne și astfel mărimea creierului nostru s-a modificat, Bărbatul Meșteșugar a făurit capete de săgeți, iar Bărbatul Pictor al Peșterilor a inventat arta. „Bărbatul“ părea că a coborât singur din copacul evoluției în folosul nostru, al tuturor. Nimeni, niciodată, n-a făcut nicio aluzie că femeile ar putea avea ceva de-a face cu această evoluție.

Epocile au trecut, fără aproape nicio figură feminină în prim-plan. Între variatele procesiuni istorice de războaie, papi și regi, femeile și-au făcut apariția numai în lipsa bărbaților. Ioana D'Arc a condus trupele franceze numai pentru că atunci n-a existat niciun bărbat înzestrat pentru această misiune. Elisabeta I a condus Anglia numai pentru că nu mai rămăsese niciun bărbat în linia de succesiune la tron. Eroine de mai târziu, ca Florence Nightingale* și Susan B. Anthony**, au fost

cumva separate de lumea bărbaților, o altă condiție esențială pentru femeile celebre din trecut. Calvarul Ioanei D'Arc și virginitatea reginei Elisabeta I, înfățișarea lor viguroasă de fete bătrâne n-au exercitat o prea mare atracție asupra minții mele de fată tânără.

Iar femeile care au ajuns în cărțile de istorie au fost așa de puține. Unde sunt toate celelalte? Era o întrebare care nu vroia să dispară. Am scris această carte ca să găsesc un răspuns, cel puțin pentru mine însămi. Punctul de plecare a fost întrebarea intransigentă a lui Gibbon, marele istoric al Imperiului Roman: „Ce este istoria? Nu mai mult decât o înregistrare a crimelor, prostiilor și nenorocirilor bărbaților“. Provocarea a fost irezistibilă. „În sfârșit“, am strigat cu curaj, „mâna care împinge leagănul a luat condeiul pentru a pune lucrurile la locul lor. În istorie au existat și femei“ .

Aceste cuvinte curajoase au lansat prima ediție a cărții de față cu aparent mult mai multă încredere decât simțeam în realitate, și asta pentru că nu aveam nicio idee despre felul cum va fi primită de public. Se pare însă că eu n-am fost singura persoană care a chibzuit asupra absenței femeilor din cărțile de istorie. Răspunsul primit mi-a depășit cele mai mari speranțe. De la prima apariție, purtând titlul Istoria universală a femeilor, această carte a fost într-un proces permanent de retipărire. A fost tradusă în multe limbi străine, iar recent a fost publicată pentru prima oară și în China. Pe Internet se pot găsi fragmente în diverse limbi, cartea a inspirat conferințe, seriale TV și, nu demult, un spectacol cu o singură femeie ca protagonistă.